

Αλίμονο στους απροετοίμαστους!

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:kosmaser.wordpress.com

(Αγίου Εφραίμ του Σύρου)

Κάθε μέρα να περιμένεις τον θάνατό σου και να ετοιμάζεσαι για εκείνη την πορεία. Γιατί το φοβερό πρόσταγμα θα έρθει την ώρα που δεν το περιμένεις, και αλίμονο σε όποιον βρεθεί απροετοίμαστος. Αν μάλιστα είσαι νέος, πολλές φορές ο εχθρός σου ψιθυρίζει: «Νέος είσαι ακόμη· απόλαυσε τις ηδονές σου, και στα γεράματα μετανοείς. Γνωρίζεις βέβαια πολλούς που και εδώ απόλαυσαν τις ηδονές και έπειτα μετανόησαν και κέρδισαν τα ουράνια αγαθά. Τί θέλεις λοιπόν από αυτή την ηλικία να ταλαιπωρείς το σώμα σου; Δεν σκέφτεσαι μήπως αρρωστήσεις;»

Εσύ όμως να αντισταθείς στον εχθρό και να πεις: «Διώκτη και εχθρέ των ψυχών! Πάψε να μου ψιθυρίζεις τέτοια πράγματα. Αν ο θάνατος με βρει στα νιάτα μου και δεν προλάβω να γεράσω, τί θα απολογηθώ μπροστά στο δικαστικό βήμα του Χριστού; Γιατί βλέπω πολλούς νέους να πεθαίνουν και γέρους να ζουν πολλά χρόνια, και είναι άγνωστη στους ανθρώπους η ώρα του θανάτου. Αν λοιπόν με βρει ο θάνατος, μπορώ να πω τότε στον Κριτή· “Ο θάνατος με πήρε νέο και γι αυτό γύρισέ με στη ζωή, για να μετανοήσω”; Όχι βέβαια. Άλλωστε βλέπω πως δοξάζει ο Κύριος όσους τον υπηρετούν από τα νιάτα μέχρι τα γεράματα. Ο ίδιος είπε στον προφήτη Ιερεμία· “Θυ-μήθηκα το έλεος της νιότης σου και την αγάπη της ωριμότητάς σου, καθώς ακολουθούσες πιστά τον άγιο Θεό του Ισραήλ”. Αντίθετα,

βλέπω πως έλεγξε ο προφήτης Δανιήλ, αν και ήταν νέος, εκείνον που από τα νιάτα του ως τα γεράματα πορεύτηκε με τον λογισμό της πλάνης· του είπε· “Γερασμένε μέσα στην κακία, τώρα σε βρήκαν οι αμαρτίες που έκανες προηγουμένως”. Γι’ αυτό και το άγιο Πνεύμα μακαρίζει όσους από τα νιάτα τους σηκώνουν τον ζυγό του Χριστού και λέει· “Είναι καλό για τον άνθρωπο να σηκώσει τον ζυγό από τα νιάτα του”. Φύγε λοιπόν μακριά μου, εργάτη της ανομίας και κακέ σύμβουλε. Ο Κύριος ο Θεός να αχρηστέψει τα τεχνάσματά σου, και εμένα να με σώσει από τις παγίδες σου με τη δύναμη και τη χάρη του».

Να έχεις λοιπόν, αγαπητέ, πάντοτε στον νου σου την ημέρα του τέλους σου, όταν θα είσαι ξαπλωμένος στο στρώμα σου και θα ψυ-χορραγείς. Αλίμονο, τί μεγάλος φόβος και τρόμος σφίγγει την ψυχή εκείνη την ώρα, και μάλιστα αν έχει τη συνείδηση να την κατηγορεί! Αν έκανε κάτι καλό σε αυτή τη ζωή, αν δηλαδή υπέμεινε θλίψεις και προσβολές για χάρη του Κυρίου και αν έκανε όσα είναι αρεστά σε αυτόν, οδηγείται με πολλή χαρά από αγίους αγγέλους ψηλά στον ουρανό. Όπως ο εργάτης που μοχθεί στη δουλειά όλη τη μέρα, περι-μένει τη δύση του ήλιου για να πάρει μετά από τον κόπο τον μισθό του και να ξεκουραστεί, έτσι περιμένουν και οι ψυχές των δικαίων την ημέρα εκείνη.

Οι ψυχές, αντίθετα, των αμαρτωλών είναι γεμάτες φόβο και τρό-μο εκείνη την ώρα. Όπως ένας κατάδικος, που τον έπιασαν οι φύλακες και τον πηγαίνουν στο δικαστήριο, έχει αγωνία και τρέμει ολόκληρος καθώς σκέφτεται τα βασανιστήρια που θα του κάνουν, έτσι και οι ψυχές των αμαρτωλών τρέμουν φοβερά την ώρα εκείνη, καθώς συλ-λογίζονται το ατέλειωτο βασανιστήριο της αιώνιας φωτιάς και τις άλλες τιμωρίες που δεν θα έχουν τέλος και σταματημό. Και αν κά-ποιος πει στους αγγέλους που τον τραβούν με βία: «Αφήστε με λίγο να μετανοήσω», κανείς δεν τον ακούει· ή μάλλον του αποκρίνονται: «Όταν είχες καιρό, δεν μετανοούσες, και τώρα υπόσχεσαι να μετα-νοήσεις; Όταν το στάδιο ήταν σε όλους ανοιχτό, δεν αγωνίστηκες, και θέλεις να αγωνιστείς τώρα, που όλες οι πόρτες έκλεισαν και πέ-ρασε ο καιρός του αγώνα; Δεν άκουσες τον Κύριο που είπε· “Να είστε άγρυπνοι, γιατί δεν ξέρετε την ημέρα ούτε την ώρα”»;»

Αυτά και τα παρόμοια γνωρίζοντας από πριν, αγαπητέ, να αγω-νίζεσαι, όσο ακόμη έχεις καιρό. Και να κρατάς τη λαμπάδα της ψυχής σου πάντοτε αναμμένη με την εργασία των αρετών, ώστε να βρεθείς έτοιμος, όταν έρθει ο Νυμφίος, και να μπεις μαζί του μέσα στον ουράνιο γαμήλιο θάλαμο μαζί με τις άλλες παρθένες ψυχές, οι οποίες με τη ζωή τους φάνηκαν αντάξιές του.

(Ευεργετινός, τ. Α΄, εκδ. Το περιβόλι της Παναγίας, 2001, σ.61-63)